

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 17C/280/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313206849
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Černegová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2013:8313206849.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Valériou Černegovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, proti odporcovi D. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Q. C. J. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, právne zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 285,19 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 84,19 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 14. 10. 2011 v dvoch splátkach počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti predmetného rozsudku k 20. dňu v mesiaci, pričom omeškania s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Náhradu trov konania odporcovi nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný uhradiť trovy konania vedľajšieho účastníka vo výške 66,55 eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal dňa 24.05.2013 na tunajší súd návrh, ktorým žiadal zaviazať odporcu na zaplatenie sumy 285,19 eur s príslušným úrokom z omeškania a náhradu trov konania, z dôvodu neuhradenia faktúr za poskytnuté telekomunikačné služby, nevyužívania jeho služieb po dohodnutú dobu a na náhradu škody.

Návrh odôvodnil tým, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu Zmluvy o pripojení, a to dňa 29.10.2009. Následne bol k zmluve v ten istý deň uzatvorený i Dodatok k Zmluve, na základe ktorého navrhovateľ poskytol odporcovi benefit na využívanie jeho služieb, pričom odporca sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom v prípade oboch uzatvorených zmlúv po dobu 24 mesiacov, platiť riadne a včas poplatky za poskytnuté služby a pri porušení zmluvných povinností uhradiť zmluvnú pokutu. Odporca porušil podmienky zmluvy tým, že nezaplatil mesačné úhrady za poskytnuté služby za obdobie od 06/2011 - 08/2011, preto uplatnil aj nárok na zaplatenie sumy 201 eur ako paušalizovanej náhrady škody. Odporca napriek výzve na úhradu splatných záväzkov tieto neuhradil.

Súd preto vo veci nariadil pojednávanie s dokazovaním.

Listom doručeným súdu dňa 25.06.2013 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa - HOOS vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, zároveň z opatrnosti týmto podaním vznieslo námietku premlčania nároku a poukázalo na neprijateľné a teda absolútne neplatné zmluvné podmienky.

Na nariadené pojednávanie sa nedostavil navrhovateľ ani zástupca vedľajšieho účastníka, ktorí svoju účasť na pojednávaní vopred ospravedlnili a požiadali, aby súd vo veci rozhodol v ich neprítomnosti na základe nimi predložených listinných dôkazov a to aj bez nariadenia pojednávania v súlade s ust - § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä zmluvami o pripojení, dodatkami k týmto zmluvám, faktúrami, pokusom o pokonávku a zistil nasledovný skutkový stav.

Odporca vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že je si vedomý svojho dlhu voči navrhovateľovi pokiaľ ide o sumu 84,19 eur, ktorá vznikla titulom neuhradeného hovorného. So sumou 201 eur titulom náhrady škody nesúhlasil, nakoľko takto uplatnený nárok je v rozpore so zásadami spotrebiteľského práva.

Dňa 29.10.2009 účastníci konania uzatvorili Zmluvu o pripojení č. X. s účastníckym programom Volania všetkým 100+Víkend, na základe ktorej bolo odporcovi pridelené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. Rovnako v ten istý deň uzatvorili aj dodatok k tejto zmluve, na základe ktorého bolo s odporcom dohodnuté, že počas platnosti dodatku k zmluve má odporca nárok na poskytnutie cenového zvýhodnenia na služby využívané prostredníctvom pridenej SIM karty a odporca sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dobu 24 mesiacov, využívať jeho služby a uhrádzať za nich poplatky. V prípade porušenia zmluvných povinností sa odporca zaviazal uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 497,91 eur.

Neoddeliteľnou súčasťou uvedených zmlúv o pripojení boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete navrhovateľa.

Podľa čl. 2, bod. 2.3. písm. a) Dodatku zo dňa 29.10.2010 vyplýva, že odporca sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dobu 24 mesiacov.

Odporca podmienky zmluvy nedodrжал, lebo nezaplatil poplatky za poskytnuté služby vyúčtované faktúrami za obdobie od 06/2011 do 08/2011 v celkovej výške 84,19 eur.

Navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy pokusom o pokonávku zo dňa 29.09.2011, zároveň ho v ňom upozornil, že z dôvodu porušenia zmluvných podmienok, mu vznikla povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu celkovo vo výške 497,91 eur, v podanom návrhu na súd však zaplatenie sumy z titulu zmluvnej pokuty nežiadal.

Vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu, Združenie HOOS vo svojom vyjadrení uviedlo, že navrhovateľ uplatnil voči odporcovi dva samostatné nároky, a to sumu 84,19 eur za nezaplatené telekomunikačné služby a sumu 201 titulom náhrady škody. Samostatný uplatnený nárok navrhovateľa titulom nezaplateného hovorného vedľajší účastník nespochybňoval, namietal však opodstatnenosť nároku na náhradu škody. Poukázal na to, že navrhovateľ si už neuplatňuje nárok titulom zmluvnej pokuty, uvedomujúc si zákonnú prekážku podľa § 53a OZ, ktorú predstavujú právoplatné rozsudky vo vzťahu k navrhovateľovi formulovaným ustanoveniam o zmluvnej pokute v Dodatkoch k zmluve o pripojení a ktoré sú postihnuté absolútnou neplatnosťou ako neprijateľné zmluvné podmienky. Z uvedených dôvodov si uplatňuje nárok na náhradu škody, pričom škodu vyčíslil ako rozdiel medzi trhovou cenou a poskytnutou zľavnenou cenou mobilného zariadenia. Samotný navrhovateľ sa však dopustil protiprávneho konania tým, že konal v rozpore s § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tretia veta, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby (ďalej len „viazanie predaja“) na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Podľa ust. § 4 ods. 3 písm. a) zák. č. 250/2007 Z.z.; za viazanie predaja sa nepovažuje, ak predávajúci predáva tieto výrobky aj samostatne. Podľa názoru vedľajšieho účastníka však navrhovateľ iba vytvára zdanie, že predáva mobilné telefóny samostatne, aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovanie služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Ďalej uviedol, že súd sa musí vyporiadať s

existenciou jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, ktorých skúmanie je potrebné pre uplatnenie nároku na náhradu škody. Tvrdenie navrhovateľa, že škodu predstavuje poskytnutá zľava za mobilný telefón nemôže obstať ani z hľadiska skúmania príčinnej súvislosti ako predpokladu zodpovednosti za škodu, nakoľko zľavu poskytol navrhovateľ dobrovoľne ešte pred konaním odporcu. Vznik škody u navrhovateľa vedľajší účastník nepoprel, avšak táto nemôže predstavovať rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou mobilného zariadenia.

Vedľajší účastník namietal len samostatný nárok navrhovateľa na zaplatenie náhrady škody nie nezaplatených telekomunikačných služieb, preto navrhol, aby v časti hovorného v sume 84,19 eur s príslušenstvom súd návrhu vyhovel, v prevyšujúcej časti, t.j. o zaplatenie náhrady škody v sume 201 eur návrh zamietol. Zároveň žiadal o náhradu trov konania.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že podaný návrh je v časti uplatneného hovorného dôvodný.

Podľa § 5 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, elektronická komunikačná služba (ďalej len "služba") je služba obvykle poskytovaná za úhradu, ktorá spočíva úplne alebo prevažne v prenose signálov v sieťach, vrátane telekomunikačných služieb a prenosových služieb v sieťach používaných na rozhlasové a televízne vysielanie. Služba nie je poskytovanie obsahu ani zabezpečenie alebo vykonávanie redakčného dohľadu nad obsahom prenášaný pomocou sietí a služieb a nezahŕňa služby informačnej spoločnosti, 3) ktoré nespočívajú úplne alebo prevažne v prenose signálov sieťami. Verejná služba je verejne dostupná služba, o ktorej používanie sa môže uchádzať každý záujemca. Verejná telefónna služba je verejná služba na uskutočnenie a príjem národných a medzinárodných volaní a na prístup k tiesňovým volaniam prostredníctvom jedného alebo viacerých čísel národného alebo medzinárodného číslovacieho plánu. Volanie je elektronické komunikačné spojenie zostavené prostredníctvom verejnej telefónnej služby, ktoré umožňuje obojsmernú komunikáciu v reálnom čase. Prevádzky schopnosť služieb je také nastavenie prenosových parametrov služby, pridružených prostriedkov a rozhraní, ktoré umožňuje komunikáciu medzi koncovými užívateľmi alebo medzi koncovým užívateľom a podnikom poskytujúcim službu prostredníctvom technologicky rôznych sietí. Užívateľ je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá používa alebo požaduje poskytovanie verejne dostupnej služby. Za užívateľa sa na účely tohto zákona považuje aj účastník a koncový užívateľ, ak sa ďalej neustanovuje inak. Koncový užívateľ je osoba, ktorá používa alebo požaduje verejne dostupnú službu a túto službu ďalej neposkytuje a ani prostredníctvom nej neposkytuje ďalšie služby. Koncový užívateľ je spotrebiteľ⁴) a v prípade rozhlasových a televíznych programových služieb aj poslucháč a divák. Účastník je ten koncový užívateľ, ktorý uzavrel s podnikom poskytujúcim verejné služby zmluvu o pripojení.

Podľa ustanovenia §43 ods. 1,2 Zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Vychádzajúc z dôkazov predložených zo strany navrhovateľa, súd má dostatočne preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená dňa 29.10.2009 zmluva o pripojení, na základe ktorej navrhovateľ dodal odporcovi služby a odporca je povinný platiť cenu za poskytnuté služby. Odporca cenu za poskytnuté služby vo výške 84,19 eur neuhradil, preto súd v tejto časti návrhu vyhovel v prospech navrhovateľa.

Podľa ustanovenia §517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia §3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Je nepochybné, že odporca sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku v časti o zaplatenie 84,19 eur a preto navrhovateľ má nárok aj na úrok z omeškania. Súd priznal navrhovateľovi podľa ustanovenia §517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ustanovením §3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z..

Po vykonanom dokazovaní súd návrh v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 201 eur zamietol z dôvodov nižšie uvedených.

V prípade náhrady škody, navrhovateľ po tom ako sú mu zamietané návrhy o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že:

- a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť,
- b) vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút,
- c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú

pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel pri zmluve 201 eur a tento rozdiel považuje navrhovateľ za škodu vzniknutú porušením povinnosti odporcu.

Navrhovateľ ďalej poukazuje na Čl. III. bod 3.7 Dodatkov k Zmluvám o pripojení, podľa ktorých - Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov v prípade oboch zmlúv. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia návrhu,

navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov v prípade oboch zmlúv.

Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

VP ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa Článku 2 VP (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) bodu 2.1 - spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa Článku 2 bodu 2.6 VP - zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania.

Podľa § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka - písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V predmetnom konaní navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal a ani zo strany odporcu súd nemal preukázané, že by takúto listinu od navrhovateľa obdržal. Treba teda uzavrieť, že platné ukončenie zmluvy s odporcom preukázané nebolo a teda odporca svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil (na tom nič nemení, že vo faktúre je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy), čím nie je daný predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č.2), k tomu súd uvádza - podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

OZ nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkovú hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou MT a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za MT obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvať odporcu v zmluvnom záväzku po

určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Preto súd návrh v časti o zaplatenie sumy 201 eur z titulu náhrady škody, vrátane úroku z omeškania zamietol.

Podľa ustanovenia §160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu odporcu súd povolil odporcovi splátky dlžnej sumy v 2 mesačných splátkach, pod stratou výhody splátok pri vynechaní čo i len jednej splátky, a to od právoplatnosti rozsudku.

Podľa §142 odst. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pretože navrhovateľ bol v konaní úspešný len v časti o zaplatenie 84,19 eur (29,52 %) a v časti o zaplatenie 201 eur (70,48 %) súd návrh zamietol. Teda medzi pomerom úspechu navrhovateľa a jeho neúspechom, je rozdiel v jeho neprospech. Nakoľko si odporca náhradu trov konania neuplatnil, súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, Združenia HOOS, súd rozhodoval podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p., nakoľko vedľajší účastník namietal len opodstatnenosť nároku navrhovateľa na zaplatenie sumy 200 eur, titulom náhrady škody. V tejto časti súd návrh zamietol, teda odporca bol úspešný v celom rozsahu obrany vznesenej vedľajším účastníkom, preto súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko tento mal v časti, v ktorej bol vedľajším účastníkom plný úspech.

Vedľajší účastník na strane odporcu si uplatnil trovy právneho zastúpenia. Súd má za to, že najmä pričinením vedľajšieho účastníka Združenia HOOS, ktorý v konaní vystupoval od 25.06.2013, pričom návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa 24.05.2013, vzhľadom obranu vedľajšieho účastníka, ktorý poukázal na neopodstatnenosť nároku na náhradu škody, rovnako z dôvodu nespĺnenia všetkých predpokladov pre vznik škody, súd návrh v tejto časti zamietol. Trovy konania vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 66,55 eur.

za / úkon súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu 19,92 eur, ktorý je výsledkom výpočtu :

- sadzba tarifnej odmeny je 16,60 eur + ((201 - 165,97) /33,19 x 1,66 = 16,60 + 2 x 1,66 = 19,92 eur	
- prevzatie a príprava právneho zastúpenia	19,92 eur
- vyjadrenie k návrhu	19,92 eur
- režijný paušál za rok 2013 á 7,81 eur x 2	15,62 eur
- +20 %DPH	11,09 eur

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal nevyhnutné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p).

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona;31) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.